

[Hans Hedtoft.]

leres, kunde man tale derom, saa vilde det være rimeligt at gennemføre det. Lønarbejderens Stilling, den særlige Position, at det eneste, han har at sælge, er hans egen Arbejdskraft, og hans Placering overhovedet i et kapitalistisk Samfund, som vi lever i, nødvendiggør, at han maa have Muligheder for at udfolde Bestræbelser for at faa anstændige Arbejdsvilkaar. Saa længe anden Økonomi ikke er tvangsreguleret, som man vil gøre det med Arbejdskraften; saa tror jeg, det bliver vanskeligt ikke alene at faa Arbejdernes, men ogsaa Arbejdsgivernes Organisationer til at acceptere Tanken om den tvungne Voldgift.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vilde, forstod jeg, have en Ændring indført i det foreliggende Forligsforslag. Uanset den paagældende Ændrings Rimelighed eller Urimelighed maa jeg sige, at jeg principielt vil advare imod, at man betræder denne Vej, for ved at indføre Ændringer i det foreliggende Forligsforslag gør man jo netop Rigsdagen til tvungen Voldgift.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde til mig i Anledning af mine Udtalelser om den siddende Regering og de Vanskeligheder, den havde beredt, at det var min egen Skyld, vi ikke har en anden Regering. Det ærede Medlem er ellers holdt op med at citere Kommunisterne, men paa det Punkt fortsætter han. Det er nøjagtig det samme Argument, jeg møder fra det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen Landet over, og som han i sin Kvide tyr til, naar han angriber Socialdemokratiet. (*Christmas Møller: Jeg plejer at kunne selv!*).

Maa jeg som Replik til dette have Lov til at sige, at det ærede Medlem kender vor Begrundelse for ikke at danne Regering. Efter et Valg, hvor vi tabte 18 Mandater til en Part, hvis Loyalitet vi i ingen Henseende vil forlade os paa, vilde vi ikke gøre det, og der er andre Grunde, som jeg ikke har Tid til at udvikle her. Havde vi kunnet danne en Regering, vilde det ærede Medlem og hans Parti saa have støttet os i den Politik, som det ærede Medlem ved vi vilde have ført? Vilde Det konservative Folkeparti redeligt og loyalt have fulgt en socialdemokratisk Mindretalsregering, eller ønskede det ærede Medlem blot at placere os i den Situation, at vi skulde sidde som Folk, der havde det formelle Ansvar, men være politisk magtesløse?

Axel Kristensen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at jeg synes, det var fuldt berettiget, naar

Statsministeren sagde, at det ærede Medlem satte som Betingelse for, at Arbejderne skulde nære Tillid til en Regering, at denne Regering gik ind for de Synspunkter, som nu engang var hans Partis. Det var det, det ærede Medlem gjorde, men han begaar her den afgørende Fejl, at han glemmer, at det er lige saa væsentligt, at der fra hele den øvrige Befolknings Side er Tillid til den Regering, der sidder. Hvis man overhovedet skal komme videre, maa det være saaledes, at vi anerkender, vi alle har det samme Maal: at skabe ordnede Tilstande. Det kan ske efter forskellige Metoder, men man maa ikke mistænkeliggøre Hensigterne, og hvis det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft og hans Parti fortsætter med at ville camouflere og gaa uden om Vanskelighederne, som de gør ved at stemme imod, naar det er Arbejderne, der forkaster, og at stemme for, naar det er Arbejderne, der vedtager, saa fremmer de ikke Mulighederne for at faa ordnede Forhold. De kan pynte paa det saa meget, de vil, ved at sige, at de vilde have anvendt en anden Metode. Ja, de vilde have camoufleret det ved at kæde Konflikterne sammen, saaledes at ved de Afstemningsmetoder, der nu engang er, kunde Slagterikonflikten være blevet afsluttet, men det fortegner ikke Billedet.

Naar man taler om, at man vil have Arbejderne interesseret i og faa dem til at forstaa Virksomhederne, skulde man prøve at tænke over, at hvis blot Arbejderne anvendte en lille Brøkdel af det, de hver Uge indbetaler i Fagforeningskassen, kunde de i Løbet af 10 Aar overtage en meget væsentlig Del af de danske Fabrikker. I hvert Fald i den Virksomhed, jeg er i, vilde de i Løbet af 10 Aar kunne indbetale 2½ Gange Aktiekapitalen. Naar de ikke selv viser nogen som helst Interesse i denne Henseende, tror jeg ikke, man kunstigt udefra kan naa nogen Vegne.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte om, at Regeringen havde udviklet sig saadan, at det nu gik helt godt, kan jeg ikke lade være med at minde om, at man somme Tider, naar man sidder i et Jernbanetog, ikke er klar over, om det er det Tog, man sidder i, der kører, eller det ved Siden af. De, der staar paa fast Grund, er i Stand til at bedømme det, og jeg tror, at Folk, der staar uden for denne Sal, er i Stand til at bedømme, hvem det er, der har bevæget sig siden sidste Valg.

Saa taler det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om, at naar man har tvungen Voldgift, sker der en ganske anden Fastsættelse af Tallene end ved Priskontrol.